

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2022 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Magdalena Łukaszewicz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Anita Topa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 czerwca 2022 roku

sprawy z powództwa W. S.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

o r e k a :

I. Zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda W. S. kwotę 15 408,60 zł (piętnaście tysięcy czterysta osiem złotych 60/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 31.08.2021r. do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda W. S. kwotę 5 385,00 zł (pięć tysięcy trzysta osiemdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

III. Nakazuje zwrócić powodowi W. S. kwotę 232,00 zł (dwieście trzydzieści dwa złote) tytułem niewykorzystanej w sprawie zaliczki zapisanej pod poz. (...) księgi sum na zlecenie Sądu Rejonowego w Piszcu.

IV. Wyrokowi w punkcie I. do kwoty 9 344,70 zł (dziewięć tysięcy trzysta czterdzieści cztery złote 70/100) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

W. S., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą PPHU (...) W. S. w S., wytoczył powództwo przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 15 408,60 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 31 sierpnia 2021 roku do dnia zapłaty. Nadto powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości dwukrotności stawki minimalnej określonej w normach przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 21 lipca 2021 roku doszło do zdarzenia drogowego, wskutek którego uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki F. (...) o nr rej. (...), należący do klasy D, stanowiący własność P. S. zamieszkałego w K.. Pojazd ten wskutek doznanych uszkodzeń nie był jezdny. Bezpośrednio po zdarzeniu, poszkodowany zawiadomił o szkodzie ubezpieczyciela sprawcy – pozwanego, któremu zgłosił potrzebę najmu pojazdu zastępczego i zlecił jego podstawienie. Pozwany nie przedstawił poszkodowanemu rzeczywistej oferty najmu i nie był w stanie zapewnić poszkodowanemu pojazdowi zastępczego po akceptowanej przez ubezpieczyciela stawce 110 zł

netto (135,30 zł brutto) za dobę, co więcej, zasugerował poszkodowanemu, by zorganizował sobie pojazd zastępczy samodzielnie po ww. stawce dobowej. Okazało się to niemożliwe, bowiem stawka pozwanego ustalona jest w oderwaniu od jakichkolwiek podstaw i obniżona do poziomu nieistniejącego na lokalnym rynku. Dlatego w dniu 21 lipca 2021 roku poszkodowany zawarł z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego należącego do klasy D. Strony umówiły się na stawkę 280 zł netto za dobę za pierwsze 14 dni i 260 zł netto za dobę za pozostały okres najmu. Ponadto, powód świadczył poszkodowanemu, na jego żądanie, usługę holowania pojazdu na trasie S.-O.-B.-S. do warsztatu naprawczego znajdującego się w pobliżu miejsca zamieszkania poszkodowanego. Koszt holowania wyniósł 6 301,20 zł brutto i został powiększony o koszt załadunku i rozładunku pojazdu w łącznej kwocie 300 zł brutto. Ponadto, po zakończeniu trwania umowy najmu powód odebrał pojazd zastępczy z miejsca zamieszkania poszkodowanego za cenę 2 864,40 zł. Jednocześnie pomiędzy powodem, a poszkodowanym zawarta została umowa cesji wierzytelności, przenoszącą na powoda wierzytelność poszkodowanego z tytułu kosztów związanych z najmem pojazdu zastępczego, holowaniem, załadunkiem i rozładunkiem pojazdu uszkodzonego i odbiorem pojazdu zastępczego. Umowa najmu trwała 31 dni, do 20 sierpnia 2021 roku. Koszt najmu wyniósł 10 258,20 zł brutto. W dniu 23 sierpnia 2021 roku powód wystawił fakturę VAT nr (...) na łączną kwotę 19 723,80 zł brutto, obejmującą:

- 150,00 zł brutto – tytułem kosztu załadunku pojazdu uszkodzonego,
- 6 301,20 zł brutto – tytułem kosztu holowania pojazdu uszkodzonego,
- 150,00 zł brutto – tytułem kosztu rozładunku pojazdu uszkodzonego,
- 10 258,20 zł brutto – tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego,
- 2 864,40 zł brutto – tytułem kosztu odbioru pojazdu zastępczego z miejsca zamieszkania poszkodowanego.

Powód zawiadomił pozwanego o dokonanej cesji i jednocześnie wezwał pozwanego do zapłaty kwoty wynikającej z ww. faktury Termin płatności faktury w terminie na niej wskazanym, tj. do 30 sierpnia 2021 roku. Pozwany uznał roszczenie powoda co do zasady, jednak przyznał i wypłacił powodowi jedynie:

- 1 894,20 zł brutto – tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego przez okres 14 dni po stawce 135,20 zł brutto (110 zł netto) za dobę,

- 2 421,00 zł netto – tytułem kosztu holowania pojazdu uszkodzonego.

Do zapłaty przez pozwanego pozostaje zatem kwota 15 408,60 zł obejmująca: koszt załadunku i rozładunku (300 zł brutto), koszt holowania (3 880,20 zł brutto), koszt odbioru pojazdu zastępczego (2 864,40 zł brutto) i koszt najmu pojazdu zastępczego (8 364,00 zł brutto).

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew uznał powództwo do kwoty 9 344,70 zł obejmującej: koszt załadunku i rozładunku pojazdu uszkodzonego (300 zł), koszt holowania (3 880,20 zł), koszt odbioru pojazdu zastępczego (2 864,40 zł) oraz koszt najmu pojazdu zastępczego w kwocie 2 300,10 zł (31 dni x 135,30 zł – 1894,20 zł = 2 300,10 zł). W pozostałej części wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz od powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwany przyznał, że w przedmiotowej sprawie uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego wynosił 31 dni, natomiast zakwestionował wysokość dobowej stawki najmu pojazdu zastępczego określoną w wystawionej przez powoda fakturze, uznając ją za rażąco zawyżoną względem stawek rynkowych. Podniósł, że stawka ta jest dwukrotnie większa od stawki, którą pozwany zaproponował poszkodowanemu, a która obowiązuje w wypożyczalniach współpracujących z pozwanym i wynosi 135,30 zł brutto. Dodał, że o ofercie pozwanego poszkodowany został powiadomiony telefonicznie przy zgłoszeniu szkody (nagranie z rozmowy), a następnie pisemnie w informacji skierowanej do niego pocztą elektroniczną. Przyjmując ofertę powoda, poszkodowany doprowadził do zwiększenia szkody, a za skutki takiego działania pozwany zgodnie z art. 361 k.c. odpowiedzialności ponosić nie może.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 21 lipca 2021 roku doszło do zdarzenia drogowego, wskutek którego uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki F. (...) o nr rej. (...), należący do klasy D, stanowiący własność P. S. zamieszkałego w K.. Sprawca zdarzenia objęty był ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów, stwierdzonym polisą wystawioną przez (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W.. (bezsporne)

Wskutek doznanych uszkodzeń samochód marki F. (...) nie był jezdny. (bezsporne)

W związku z powyższym, bezpośrednio po kolizji poszkodowany (przebywający pierwszy dzień na urlopie i znajdujący się około 500 km od miejsca swojego zamieszkania) zawiadomił telefonicznie o szkodzie ubezpieczyciela sprawcy, któremu zgłosił potrzebę najmu pojazdu zastępczego. Konsultant ubezpieczyciela poinformował poszkodowanego o możliwości wynajęcia pojazdu zastępczego bezgotówkowo z wypożyczalni z nim współpracującej. Poinformował także, że skorzystanie z jego oferty nie jest obligatoryjne, natomiast w przypadku wynajęcia pojazdu zastępczego we własnym zakresie, stawka dobową zostanie zweryfikowana do stawki obowiązującej w wypożyczalni współpracującej z ubezpieczycielem, właściwej dla segmentu, do którego należał pojazd poszkodowanego, tj. 110,00 zł netto (135,30 zł brutto). Poszkodowany wyraził zgodę na najem samochodu zastępczego z wypożyczalni współpracującej z ubezpieczycielem i poprosił o niezwłoczne jego podstawienie. Ubezpieczyciel nie był jednak w stanie zorganizować poszkodowanemu pojazdowi zastępczego (brak w pobliskich wypożyczalniach współpracujących z ubezpieczycielem pojazdu klasy D). Konsultant zasugerował poszkodowanemu, by samodzielnie zorganizować pojazd zastępczy z okolicznej wypożyczalni, przy czym po akceptowanej przez ubezpieczyciela stawce.

(dowód: zeznania świadka P. S. k. 66; zapis rozmowy telefonicznej poszkodowanego z konsultantem pozwanego, utrwalony na płycie CD k. 49)

Poszkodowany ustalił, że na lokalnym rynku nie ma wypożyczalni oferującej wynajem pojazdu zastępczego klasy D po stawce akceptowanej przez ubezpieczyciela. Dlatego w dniu 21 lipca 2021 roku poszkodowany zawarł umowę najmu pojazdu zastępczego klasy D z W. S. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą PPHU (...) W. S. w S.. Strony umówiły się na stawkę 280 zł netto za dobę za pierwsze 14 dni najmu i 260 zł netto za dobę za pozostały okres najmu. Zgodnie z umową, koszt odbioru pojazdu zastępczego po zakończeniu trwania umowy najmu wynosił 2,50 zł za kilometr. Ponadto, poszkodowany zlecił wynajmującemu holowanie uszkodzonego pojazdu na trasie S.-O.-B.-S. do warsztatu naprawczego znajdującego się w pobliżu miejsca zamieszkania poszkodowanego. Umowa najmu trwała 31 dni, do 20 sierpnia 2021 roku. Koszt najmu wyniósł łącznie 10 258,20 zł brutto (14 dni x 280 zł oraz 17 dni x 260 zł).

W dniu 20 sierpnia 2021 roku wynajmujący odebrał pojazd zastępczy z miejsca zamieszkania poszkodowanego. Koszt odbioru pojazdu wyniósł 2 864,40 zł (930 km x 2,50 zł + VAT). Tego dnia pomiędzy wynajmującym, a poszkodowanym zawarta została umowa cesji wierzytelności, przenosząca na wynajmującego wierzytelność poszkodowanego z tytułu kosztów związanych z najmem pojazdu zastępczego, holowaniem, załadunkiem i rozładunkiem pojazdu uszkodzonego oraz odbiorem pojazdu zastępczego.

W dniu 23 sierpnia 2021 roku W. S. wystawił fakturę VAT nr (...) na łączną kwotę 19 723,80 zł brutto, obejmującą:

- 150,00 zł brutto – tytułem kosztu załadunku pojazdu uszkodzonego,
- 6 301,20 zł brutto – tytułem kosztu holowania pojazdu uszkodzonego,
- 150,00 zł brutto – tytułem kosztu rozładunku pojazdu uszkodzonego,
- 10 258,20 zł brutto – tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego,
- 2 864,40 zł brutto – tytułem kosztu odbioru pojazdu zastępczego z miejsca zamieszkania poszkodowanego.

Termin płatności faktury upływał w dniu 30 sierpnia 2021 roku.

(dowód: zeznania świadka P. S. k. 66; umowa najmu samochodu wraz z cennikiem k. 18-19; oświadczenia k. 20; protokół zdawczo-odbiorczy pojazdu k. 17; faktura VAT nr (...) k. 17; umowa przelewu wierzytelności k. 21; harmonogram naprawy uszkodzonego pojazdu k. 21)

W. S. zawiadomił (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W. o dokonanej cesji i wezwał ubezpieczyciela do zapłaty kwoty wynikającej z ww. faktury.

Decyzją z dnia 21 września 2021 roku ubezpieczyciel przyznał i wypłacił W. S.:

- 1 894,20 zł brutto – tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego przez okres 14 dni po stawce 135,20 zł brutto (110 zł netto) za dobę,

- 2 421,00 zł netto – tytułem kosztu holowania pojazdu uszkodzonego.

(okoliczności bezsporne, dowód: decyzja z 21.09.2021r. k. 23)

Na rynku lokalnym, dobową stawkę najmu pojazdu należącego do segmentu aut zbliżonych do uszkodzonego pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...) kształtuje się w przedziale od 105,00 zł do 320,00 zł netto (od 129,00 zł do 394,00 zł brutto).

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej k. 70-78)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Stosownie do treści art. 34 ust. 1 i art. 35 Ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003r., Nr 124, poz. 1152) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

W obowiązkowym ubezpieczeniu komunikacyjnym OC ma zastosowanie zasada pełnego odszkodowania wyrażona w art. 361 § 2 k.c., a ubezpieczyciel z tytułu odpowiedzialności gwarancyjnej wypłaca poszkodowanemu świadczenie pieniężne w granicach odpowiedzialności sprawczej kierowcy pojazdu mechanicznego (art. 822 § 1 k.c.).

Przesłankami odpowiedzialności odszkodowawczej są: zaistnienie zdarzenia, z którym przepis prawny łączy odpowiedzialność odszkodowawczą, powstanie szkody oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy zdarzeniem i szkodą. W przypadku wystąpienia wymienionych przesłanek naprawienie szkody, przez podmiot do tego zobowiązany, powinno polegać na przywróceniu w majątku poszkodowanego stanu rzeczy naruszonego zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może przewyższać jednak wysokości faktycznie poniesionej szkody.

Okoliczności kolizji drogowej zaistniałej w dniu 21 lipca 2021 roku, odpowiedzialność pozwanego zakładu ubezpieczeń za szkodę powstałą w wyniku tego zdarzenia, zasadność i wysokość kosztów holowania, załadunku i rozładunku pojazdu uszkodzonego, a także zasadność najmu przez poszkodowanego pojazdu zastępczego i czas trwania najmu, pozostawały poza sporem. Spór koncentrował się na ustaleniu, czy poszkodowany miał obowiązek nająć pojazd zastępczy od firmy współpracującej z pozwanym, oferującej akceptowaną przez ubezpieczyciela stawkę dobową najmu pojazdu oraz na ustaleniu, czy zastosowana przez powoda stawka została zawyżona w stosunku do stawek rynkowych.

Ustalenia - czy poniesienie określonych kosztów, związanych z najmem pojazdu zastępczego, mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego - należy dokonywać zawsze na podstawie konkretnych okoliczności sprawy (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2002 r., V CKN 1273/00, LEX nr 55515, a także uzasadnienie uchwały 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 r., III CZP 5/11, OSNC 2012, nr 3, poz. 28).

Należy zaaprobować pogląd, że poszkodowany co do zasady ma możliwość wyboru dowolnej oferty spośród takich, w których stawka czynszu najmu pozwanego nie przekracza rażąco cen rynkowych (oferowanych na rynku lokalnym) i braku obowiązku poszukiwania oferty najtańszej. W orzecznictwie za ugruntowany należy uznać pogląd, zgodnie z którym odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej pojazdu mechanicznego obejmuje ekonomicznie uzasadnione koszty likwidacji szkody, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku, przy czym kosztami „ekonomicznie uzasadnionymi” są koszty ustalone według cen, którymi posługuje się wybrany przez poszkodowanego warsztat. Nie ma przy tym znaczenia fakt, że ceny te odbiegają (są wyższe) od cen przeciętnych dla określonej kategorii usług naprawczych na rynku (zob. uchwałę Sądu Najwyższego z 13 czerwca 2003 r., III CZP 32/03, OSNC 2004, nr 4, poz. 51). Poszkodowany co do zasady nie ma bowiem obowiązku poszukiwania sprzedawcy oferującego najtańsze usługi, ubezpieczyciel powinien zatem pokryć koszty stosowane przez wybrany przez poszkodowanego podmiot, niezależnie od tego, że mogą być one wyższe od cen przeciętnych (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 25 kwietnia 2002 r., I CKN 1466/99, OSNC 2003, nr 5 poz. 64).

Wprawdzie cytowane wyżej orzeczenia dotyczą kosztów naprawy pojazdu, niemniej, w ocenie Sądu orzekającego w niniejszej sprawie, należy je również odnieść do cen stosowanych na lokalnym rynku przez wypożyczalnie samochodów zastępczych. Niewątpliwie, zgodnie z dyspozycją art. 361 § 1 i 2 k.c., poszkodowany ma prawo do pełnej rekompensaty poniesionej szkody, z drugiej zaś strony ciąży na nim obowiązek współpracy z ubezpieczycielem poprzez przeciwdziałanie zwiększeniu szkody i minimalizowanie jej skutków (art. 354 § 2 k.c.). Obowiązek ten nie może jednak być w związku z tym poczytywany za równoznaczny z przymusem do poszukiwania najtańszej oferty najmu samochodu zastępczego. Przypisanie poszkodowanemu naruszenia obowiązku współpracy z ubezpieczycielem jest bowiem możliwe jedynie wtedy, gdy świadomie lub przez niedbalstwo skorzystał on z usług droższych, np. w sytuacji, kiedy zostanie wykazane, że poszkodowany, znając podmiot wynajmujący pojazdy po cenach niższych, wynajął pojazd zastępczy tam, gdzie wynajmowano je drożej. Zarzut uchybienia obowiązkowi z art. 354 § 2 k.c. mógłby zatem wchodzić w grę tylko w razie wykazania świadomości i niedbalstwa poszkodowanego przy skorzystaniu z podmiotu stosującego stawki wygórowane (i to rażąco).

W przedmiotowej sprawie zgromadzony materiał dowodowy wykazał, że do zgłoszenia szkody przez poszkodowanego ubezpieczycielowi i poinformowania poszkodowanego przez ubezpieczyciela o możliwości wynajmu pojazdu zastępczego w wypożyczalni współpracującej z ubezpieczycielem, w akceptowanej przez ubezpieczyciela stawce za dobę wynajmu, doszło w dniu 21 lipca 2021 roku, to jest w dniu zdarzenia powodującego szkodę, kiedy poszkodowany przebywał z rodziną na pierwszym dniu urlopu wypoczynkowego i znajdował się około 500 km od miejsca swojego zamieszkania (K.). Przesłuchany w charakterze świadka P. S. zeznał, że zgłaszając szkodę wyraził jednocześnie zgodę na najem samochodu zastępczego z wypożyczalni współpracującej z pozwanym i poprosił o niezwłoczne jego podstawienie. Pozwany nie zdołał jednak zorganizować pojazdu zastępczego z uwagi na brak w pobliskich wypożyczalniach z nim współpracujących pojazdu klasy D. Konsultant pozwanego zasugerował więc świadkowi, by samodzielnie zorganizował pojazd zastępczy z okolicznej wypożyczalni, przy czym po akceptowanej przez pozwanego stawce. Świadek zeznał, że przy pomocy internetu w telefonie komórkowym ustalił, że na lokalnym rynku nie ma wypożyczalni oferującej wynajem pojazdu zastępczego klasy D po stawce akceptowanej przez pozwanego i dlatego, po kilku godzinach oczekiwania z dzieckiem w upale na poboczu drogi, zawarł umowę najmu pojazdu zastępczego z powodem.

Sąd nie miał wątpliwości by uznać powyższe zeznania za wiarygodne, albowiem były szczere, jasne i logiczne, a ponadto znajdują pełne potwierdzenie w utrwalonym na płycie CD i załączonym do akt sprawy (k. 49) zapisie rozmowy telefonicznej przeprowadzonej przez świadka z konsultantem pozwanego.

Powołany w niniejszej sprawie, na wniosek strony powodowej, biegły sądowy z zakresu techniki motoryzacyjnej w sporządzonej na piśmie opinii stwierdził, że na rynku lokalnym, dobową stawkę najmu pojazdu należącego do segmentu aut zbliżonych do uszkodzonego pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...) kształtuje się w przedziale od 105,00 zł do 320,00 zł netto (od 129,00 zł do 394,00 zł brutto).

Sąd w pełni podzielił ww. opinię biegłego, bowiem spełniała ona stawiane jej wymogi, odzwierciedlała staranność i wnikliwość w badaniu zleconego zagadnienia, odpowiadała w sposób wyczerpujący, stanowczy i zrozumiały na postawione pytania, a przytoczona na jej uzasadnienie argumentacja jest w pełni przekonująca. Zauważyć należy, iż opinia biegłego podlega, jak i inne dowody, ocenie według art. 233 § 1 k.p.c, lecz odróżniają je szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. W ocenie Sądu przedmiotowa opinia sporządzona została zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą specjalną. Jest rzeczowa i logiczna. Ponadto nie była ona kwestionowana przez strony.

Wobec powyższego stwierdzić należało, że zastosowana przez powoda stawka 260 i 280 zł netto za dobę mieści się w granicach stawek rynkowych. Nie sposób zatem przypisać poszkodowanemu naruszenia obowiązku współpracy z ubezpieczycielem i świadomego lub przez niedbalstwo skorzystania z usług droższych.

Dowody przedstawione w niniejszej sprawie: faktura VAT, zeznania ww. świadka, wraz z przedstawioną umową cesji – świadczyły o tym, że w sprawie doszło do zaciągnięcia przez poszkodowanego zobowiązania i powstania długu z tytułu czynszu najmu pojazdu zastępczego, holowania, załadunku i rozładunku pojazdu uszkodzonego i jego odbioru z miejsca zamieszkania poszkodowanego, z terminem wymagalności oznaczonym w treści faktury na dzień 30 sierpnia 2021 roku.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie powołanych przepisów oraz art. 481 § 1 i 2 k.c. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę dochodzoną pozwem wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 31 sierpnia 2021 roku do dnia zapłaty.

Wobec uznania przez pozwanego powództwa do kwoty 9 344,70 złotych, wyrokowi w zakresie tej kwoty Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności stosownie do treści art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c.

O kosztach procesu, mając na uwadze jego wynik, Sąd rozstrzygnął w oparciu o przepisy § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj. Dz.U. z 2018 r., poz. 265) oraz art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W tym przypadku jest to kwota 3 600 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, kwota 17 złotych tytułem zwrotu opłaty od udzielonego pełnomocnictwa, kwota 1000 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu oraz kwota 768 zł tytułem zwrotu zaliczki na poczet wynagrodzenia powołanego w sprawie biegłego. Łącznie 5 385 zł.

Na podstawie art. 80 ust. 1 w zw. z art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz.U. z 2020r., poz. 755), Sąd zwrócił powodowi kwotę 232 zł tytułem niewykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego, zaksięgowaną w księdze kontowej sum na zlecenie pod pozycją (...).